

ת"פ 983/05/15 - מדינת ישראל נגד חוסאם עבאס, מוניר אמון

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 983-05-15 מדינת ישראל נ' עבאס(עצור

בפיקוח) ואח'

לפני כבוד השופטת רונית בש

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. חוסאם עבאס (עצור בפיקוח)

2. מוניר אמון (עצור בפיקוח)

גזר דין

מבוא

1. הנאשמים הודו בתיק זה בעובדות כתב האישום שתוקן, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסדר לעניין העונש והורשעו בביצוע עבירה של סחר בנשק שלא כדין, לפי סעיף 144(ב) ו- (ג) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). כמו כן, הורשע נאשם 1 בעבירה של נשיאת נשק, לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין (2 מקרים).

2. כעת, לאחר שהוגשו בתיק זה תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים והושלם הליך הטיעונים לעונש, כל שנותר הוא- לגזור את דינם של הנאשמים.

כתב האישום המתוקן

3. בכתב האישום המתוקן (להלן גם: כתב האישום) נטען, כי במועדים הרלוונטיים, הופעל אדהם סאלם (להלן: הסוכן) בשליחות משטרת ישראל ורכש בהוראתה ובכספה כלי נשק, תחמושת וסמים. עוד נטען בכתב האישום המתוקן, כי ביום 28.10.14, בין השעות 15:50-20:30, או בסמוך לכך, שוחחו נאשם 2 והסוכן מספר פעמים בטלפון ונאשם 2 הציע למכור לסוכן אקדח תמורת 17,000 ₪. השניים סיכמו כי הסוכן יגיע להיפגש עם נאשם 2 ביום שלמחרת וישוחחו בנדון. בסמוך לכך, החליטו הנאשמים למכור נשק לסוכן.

4. עוד צוין בכתב האישום, כי ביום 29.10.14 בין השעות 14:53-20:22 או בסמוך לכך, שוחחו נאשם 2 והסוכן בטלפון ונאשם 2 הציע למכור לסוכן אקדח תמורת 24,000 ₪. השניים קבעו להיפגש בכפר ירכא. בשעה 20:22 הגיע הסוכן לכפר ירכא וניפגש עם הנאשמים בסמוך לעסק של נאשם 2 (להלן: העסק). במעמד זה הציע נאשם 2 למכור לסוכן אקדח תמורת 25,000 ₪. הסוכן מסר לנאשם 2 כמקדמה 3,000 ₪ וסיכם עם הנאשמים כי ימסור להם ביום שלמחרת

22,000 ₪ נוספים (להלן: העסקה). במעמד הפגישה אמר נאשם 2 לסוכן, כי אדם אחר מספק להם את האקדח וכי הנאשמים מקבלים דמי תיווך מתוך העסקה. כן נטען, כי במהלך הפגישה הנ"ל נסע נאשם 1 ברכב מסוג מזדה על מנת להביא את האקדח ולהציגו לסוכן ובהמשך, חזר לעסק כשהוא נושא באקדח חצי אוטומטי מסוג "9" מ"מ פראבלום (להלן: האקדח). נאשם 1 מסר את האקדח לסוכן ולאחר שהסוכן בדק את האקדח הוסכם בין הסוכן לנאשמים, כי העסקה תושלם למחרת. הסוכן החזיר לנאשם 2 את האקדח ועזב את המקום.

5. עוד עולה מכתב האישום המתוקן, כי ביום 3.10.14 בסביבות השעה 19:30 הגיע הסוכן לכפר ירכא וניפגש עם נאשם 2 בסמוך לעסק. נאשם 2 אמר לסוכן שבשלב זה לא ניתן להשלים את העסקה והציע למכור לסוכן רובה מסוג 16m קצר תמורת 35,000 ₪. במעמד זה החזיר נאשם 2 לסוכן 2,000 ₪ והוסכם בין השניים, כי נאשם 2 יתיר אצלו 1000 ₪ וימשיך לפעול להשגת האקדח. בהמשך לכך, ביום 1.11.14 בסביבות השעה 21:00, נפגשו הסוכן ונאשם 2 בעסק ובהמשך הצטרף נאשם 1 לפגישה זו. השלושה הסכימו על ביצוע העסקה ביום למחרת וכי אז ימסור הסוכן את יתרת הכסף ויקבל מהנאשמים את האקדח. ביום 2.11.14 בין השעות 11:07-13:05 שוחחו הסוכן ונאשם 1 מספר פעמים בטלפון וסיכמו להיפגש בעסק בכפר ירכא. בסביבות השעה 12:38 הגיע הסוכן לעסק בכפר ירכא ובסמוך לאחר מכן הגיע נאשם 2 למקום ברכב מסוג סובארו. נטען כי בסביבות השעה 12:40, נפגש הסוכן עם נאשם 1 בסמוך לעסק בכפר ירכא, ומסר לנאשם 1 סך של 24,000 ₪. נאשם 1 נסע מהמקום בסובארו לשם הבאת האקדח. בהמשך, חזר נאשם 1 למקום, כשהוא נושא את האקדח ובו מחסנית התואמת לאקדח שהכילה 5 כדורים (להלן: הנשק). במעמד זה, בסמוך לעסק הוציא נאשם 1 את הנשק ממכנסיו, מסר אותו לסוכן וציין בפניו של הסוכן כי יש חמישה כדורים בנשק במטרה שיירה אותם, והסוכן אכן ירה חמישה כדורים מהנשק. לאחר מכן עזב הסוכן את המקום. בשעה 14:52 התקשר נאשם 2 לסוכן וביקש לדעת האם העסקה התנהלה כשורה ונענה בחיוב.

6. במעשיהם המתוארים לעיל סחרו הנאשמים, עפ"י הנטען בכתב האישום, בצוותא חדא, בנשק ובתחמושת ללא רשות על פי דין לעשות כן. כמו כן, נשא נאשם 1 נשק ללא רשות על פי דין, זאת בשתי הזדמנויות.

תסקירי שירות המבחן

התסקיר בעניינו של נאשם 1

7. מעיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש אודות נאשם 1 (להלן בפרק זה: הנאשם) עולה, כי הנאשם בן 23, רווק המתגורר בבית הוריו בירכא. צוין בתסקיר כי לאחר סיום לימודיו התיכוניים, התגייס הנאשם לצה"ל אך שירת כשנה וחצי בלבד. עוד עולה מדברי הנאשם בפני שירות המבחן, כי לאחר שחרורו מצה"ל, התקשה להתמיד במקום עבודה קבוע והיו תקופות ממושכות בהן לא עבד כלל.

8. באשר לביצוע העבירה של סחר בנשק, הוטעם בתסקיר כי הנאשם קיבל אחריות חלקית להתנהגותו במסגרת ביצוע העבירה. לטענת הנאשם, הוא "נגרר" אחר נאשם 2 המבוגר ממנו בשנים רבות. שירות המבחן סבור, כי הנאשם נוקט בגישה הגנתית והשלכתית ומשליך האשמה על שותפו לעבירה ועל הסוכן הסמוי. באשר לעבירה של נשיאת נשק, טען הנאשם בפני שירות המבחן כי ידע שאסור בחוק לשאת נשק, אך הוסיף וטען, כי לא התנגד בעניין זה לבקשת נאשם 2 ופעל מתוך קושי להפעיל שיקול דעת. הנאשם ציין, כי לא הבין את המשמעות החוקית של מעשיו, בעיקר בהינתן

תחושתו שלא פעל במטרה לקבל כסף תמורת מעשיו ותפיסתו שלא נגרם נזק או נפגע איש. מהתסקיר עולה כי הנאשם צמצם ומזער בפני שירות המבחן את התנהגותו מושא כתב האישום.

9. בבואו להעריך את גורמי הסיכוי אל מול גורמי הסיכון, ציין שירות המבחן כי הנאשם הוא בחור צעיר, בעל זהות אישית בלתי בשלה ובלתי מגובשת, דבר הבא לידי ביטוי בעיקר בקושי להתמיד במסגרות לאורך השנים. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל הערכה עצמית נמוכה המגלה קושי בהפעלת שיקול דעת. שירות המבחן סבור, כי הנאשם מגלה קושי להתחבר לחלקים הבלתי מתפקדים באישיותו, אינו מביע תובנה ביחס לתגובותיו במצבי דחק ונוטה כאמור להשתמש במנגנוני הגנה של מזעור התנהלותו במישורים השונים. הוטעם בתסקיר, כי מאפיינים אישיותיים אלו מעידים על סיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד ע"י הנאשם.

10. לפיכך, בהינתן העובדה שהנאשם לא מגלה רצון להשתלב בטיפול, בצד מאפייני אישיותו והקושי שלו לקחת אחריות למעשיו, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית לנאשם במסגרת הקהילה. ברם, הומלץ בתסקיר כי במידה שיושת על הנאשם עונש של מאסר בפועל, אזי תובא בפני הגורמים הרלוונטיים בשב"ס המלצת בית המשפט לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית בין כותלי בית הסוהר.

התסקיר בעניינו של נאשם 2

11. בתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 (להלן בפרק זה: הנאשם) צוין, כי הנאשם בן 39, רווק ואינו עובד. עוד צוין, כי הנאשם אינו יודע קרוא וכתוב. הנאשם סיפר לשירות המבחן, כי בעקבות תאונת דרכים שארעה בשנת 1999 ובה נפגע בגבו, הוא אינו יכול להשתלב בעבודה הדורשת מאמץ פיזי. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי אביו סייע לו בקניית חלקת אדמה עליה בנה בית והשכיר אותו, וכן כי פתח לפני כשנה עסק בכפר- "בר- בית קפה", שנסגר על ידו כעבור מספר חודשים לאחר שלא תאם את הנורמות בכפר. ממידע שנתקבל בשירות המבחן ממחלקת הרווחה של העיר ירכא, עולה כי משפחתו של הנאשם מוכרת לרווחה מזה שנים רבות על רקע מצוקה כלכלית ומצבם הבריאותי הירוד של הורי הנאשם. עוד צוין, כי עיקר הטיפול והשגחה בהורים נופלים על כתפי הנאשם.

12. הנאשם, שלחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים, טען כי השתמש בסמים להקלת כאבי הגב שנבעו מפציעתו בתאונה הנ"ל ושלל התמכרות לחומרים ממכרים ונזקקות לטיפול. באשר להתייחסותו לביצוע העבירה, קיבל הנאשם אחריות חלקית למעשיו ומסר כי הכיר את הסוכן תקופה קצרה טרם הסתבכותו בביצוע העבירה, עת שהגיע הסוכן לבלות בעסקו הנ"ל של הנאשם בכפר. בחוויתו רואה הנאשם את עצמו כקורבן, זאת בהינתן פניות חוזרות ונשנות של הסוכן בעניין הנשק. לדברי הנאשם, הוא חש מאוים ושיתף פעולה עם הסוכן מתוך פחד, זאת מבלי לחשוב על תוצאות מעשיו. הנאשם אישר בפני שירות המבחן, כי הבין שפעל באופן בלתי חוקי אך הבנה זו לא מנעה ממנו לבצע את העבירה. כמו כן, הביע הנאשם צער על מעשיו, ובתוך כך התייחס לקשייו להפעיל שיקול דעת ולבעייתיות בהתנהגותו עובר למעורבותו בביצוע העבירה, כמו גם לקשר שלו עם הסוכן. שירות המבחן ציין, כי במהלך השיחה עם הנאשם, זה התאמץ להציג את החלקים המתפקדים באישיותו וביטא תחושת אשמה בגין נסיבות מעצרו והמצב אליו הגיע אשר גרם לפגיעה בו ובמשפחתו. בד בבד, השתמש הנאשם בעמדה הגנתית וגישתו הייתה שטחית ומצומצמת.

13. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בן ה-39, נעדר סביבה רגשית תומכת ומכילה, ואשר התקשה במהלך השנים לגלות יציבות במסגרת הלימודים ובמסגרת תעסוקתית, נעדר זהות אישית בשלה ומגובשת, וכן חש תחושת ריקנות פנימית ותחושה של חוסר מימוש עצמי ואישי. עוד עולה מהתסקיר, כי לנאשם קושי ביצירת אמון עם הזולת, כי הוא מתקשה בניהול תקשורת ישירה ופתוחה, מנהל אורח חיים מצומצם, וכן מתקשה בקבלת החלטות ופתרון קונפליקטים. הנאשם התקשה להתבונן באופן מעמיק בדפוסי התנהגותו הבעייתיים ונקט בעמדה שטחית והגנתית תוך ביטוי חשש לתוצאת ההליך המשפטי. שירות המבחן מעריך, עפ"י הפרמטרים הנ"ל, כי רמת הסיכון הנשקפת להישנות ביצוע העבירה על ידי הנאשם הינה ברמה בינונית - גבוהה.

14. לפיכך, ומאחר שהנאשם מכיר בבעייתיות של מעשיו אך בהינתן המחיר העונשי שהוא עתיד לשלם ונוכח עמדתו הקורבנית, כמו גם נוכח חומרת העבירה, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. ברם, ממליץ שירות המבחן בתסקירו, כי במידה שיושת על הנאשם עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, אזי תובא בפני הגורמים הרלוונטיים בשב"ס המלצה לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית בין כותלי בית הסוהר.

ראיות המאשימה לעונש וטיעוניה לעונש

15. במסגרת ראיות המאשימה לעונש, הגישה ב"כ המאשימה את גיליון המרשם הפלילי של נאשם 2 (תע/1). כמו כן, הגישה ב"כ המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב (תע/2) ובחובם כללה את הפסיקה שהושתה על מעורבים נוספים בפרשה שבפנינו. עוד הוגשה ע"י המאשימה אסופת פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית בתיק זה (תע/3). ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשמים היו נתונים במעצר מיום 19.4.15 עד ליום 9.7.15, שאז שוחררו למעצר בית באיזוק אלקטרוני בו הם נתונים עד כה.

16. ב"כ המאשימה הביאה, בטיעוניה לעונש, את עובדות כתב האישום המדברות, לשיטתה, בעד עצמן וציינה כי לא בכדי קבע המחוקק, בגין עבירה של סחר בנשק עונש מרבי של 15 שנות מאסר ובגין עבירה של נשיאת והובלת נשק, בה הורשע נאשם 1, עונש מרבי של 10 שנות מאסר.

17. לטענת המאשימה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות הוא ביטחון ושלום הציבור, כמו גם ההגנה על חיי אדם. ב"כ המאשימה הדגישה בנקודה זו, כי יש להוקיע מן השורש את תופעת הימצאותם של כלי נשק ברחובות והגעתם לידיים עברייניות, זאת ע"י השתת, בין היתר, עונשי מאסר לתקופות ממושכות, מאחורי סורג ובריח. ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את גישת בית המשפט העליון באשר לענישת נאשמים המבצעים עבירות בנשק וטענה, כי בהינתן מימדי תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות מהתופעה והקלות היחסית שבה ניתן לבצע העבירות, הרי שיש להחמיר בעונשם של המורשעים בעבירות אלו.

18. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה את התכנון שקדם לביצוע העבירה. הוטעם כי מקריאת כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים סיכמו עם הסוכן על רכישת האקדח בשיחות מקדימות ואף במפגשים עצמם. לעניין חלקו היחסי של כל נאשם, טענה המאשימה, כי כל אחד מהנאשמים היה מעורב בביצוע עבירה אחת של סחר

בנשק. צוין, כי יחד עם הנשק נמכרה גם תחמושת אשר סוגל לקטול חיי אדם. עוד, לחומרה, ציינה ב"כ המאשימה כי במהלך ביצוע העסקה, הציע נאשם 2 לסוכן לרכוש נשק מסוג m-16 המצוי בחזקתו. הודגש, כי שני הנאשמים נפגשו עם הסוכן, יחד ולחוד, לשם קידום העסקה, כשבמועד השלמת העסקה, נכח נאשם 1 בלבד, והוא אף נסע ברכבו כדי להביא את הנשק, מסר אותו לידי הסוכן וקבל את התמורה לידי. לאחר ביצוע העסקה, עוד באותו מועד, התקשר נאשם 2 לסוכן על מנת לוודא כי העסקה הושלמה כהלכה.

19. לעניין הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, נטען כי אין צורך להכביר במילים באשר לנזק שעשוי להיגרם משימוש לא חוקי בנשקים, הן לצורך ביצוע עבירות אלימות והן לצורך שימוש בהם באירועים ביטחוניים. הוטעם ע"י ב"כ המאשימה, כי המניע של הנאשמים לביצוע העבירות הוא בצע כסף בלבד, זאת בהיותם בגירים, אשר יכלו בנקל להימנע מביצוע העבירות. בהינתן נסיבות ביצוע העבירות, נוכח הפגיעה בערכים החברתיים ולאור מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, עמדת המאשימה היא כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בעניינם של שני הנאשמים בין שנתיים וחצי מאסר בפועל ל- 4.5 שנות מאסר בפועל.

20. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה ב"כ המאשימה לאמור בתסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים, לרבות באשר ללקיחת האחריות החלקית של הנאשמים לביצוע העבירות. הוטעם, באשר לנאשם 1, כי שירות המבחן התרשם כי האחרון ממוקד יותר בנזק הצפוי להיגרם לו כתוצאה ממעשיו וכי שירות המבחן נמנע בלבוא בהמלצה טיפולית, במסגרת הקהילה, בעניינו. באשר לנאשם 2, צוין ע"י ב"כ המאשימה, כי זה רואה עצמו, כאמור בתסקיר, כקורבן שכן השתמש בעמדה הגנתית, כי שירות המבחן התרשם, כי קיימת רמת סיכון בינונית- גבוהה להישנות העבירות ע"י נאשם 2, וכי אף בעניינו נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית.

21. לסיכום, נוכח חומרת העבירות כמו גם בהינתן עברו הפלילי של נאשם 2, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשמים עונש חמור המצוי ברף העליון של מתחם הענישה שהוצע, כאמור, על ידה, זאת בפרט בעניינו של נאשם 1 שהורשע בנוסף לעבירת הסחר, בשתי עבירות של נשיאת נשק. כמו כן, ביקשה המאשימה להטיל על כל אחד מהנאשמים עונש של מאסר על תנאי וכן קנס כספי כבד, אשר יגלם הן את סכום הכסף הנכבד אותו קיבלו הנאשמים מידי הסוכן (24,000 ₪), והן את ההשקעה הרבה של משטרת ישראל בחקירת הפרשה, וכן ישמש כגורם הרתעה נוסף עבור אלו העוסקים בסחר בלתי חוקי בנשק.

ראיות ההגנה לעונש וטיעוניה לעונש

22. במסגרת ראיות ההגנה לעונש, העיד בדיון בפניי אביו של נאשם 1, מר סלמאן עבאס (להלן: מר עבאס). כמו כן, הגישה ההגנה בעניינו של נאשם 2 מכתב מראש מועצת ירכא, המציין את מצבם הרפואי הקשה של הוריו של נאשם 2, המטופלים על ידו. במכתב הנ"ל מבקש ראש המועצה מביהמ"ש להתחשב בנסיבות הקשות הנ"ל ומצהיר כי הוא מוכן ללוות את נאשם 2 ולפקח על כך שישבו למוטב (נע/1). עוד הוגש ע"י ההגנה מכתב מטעם מחלקת הרווחה במועצה המקומית ירכא, המתעד את מצבה הקשה של משפחת נאשם 2, לרבות את העובדה שנאשם 2 סועד את הוריו החולים (נע/2). כן הוגשו תמונות להמחשת מצבם הרפואי הקשה של הוריו של נאשם 2 המרותקים, עפ"י התמונות, למיטתם (נע/3).

23. בעדותו בפניי סיפר מר עבאס על התא המשפחתי בו גדל נאשם 1. מר עבאס ציין כי נאשם 1 ואחיו גדלו בעיר אילת עד למעבר המשפחה לכפר ירכא. מר עבאס הדגיש בדבריו, כי לאורך כל השנים ניהלה המשפחה אורח חיים נורמטיבי לחלוטין, לרבות נאשם 1 שאף שירת בצבא. מר עבאס הוסיף וסיפר על המצב הקשה אליו נקלעה המשפחה בעקבות הסתבכותו הפלילית של נאשם 1, וכן על מחלת אמו של נאשם 1, שנגרמה בשל כך. מר עבאס הביע בעדותו בפניי נכונות לעזור, ככל הנדרש, בשיקומו של נאשם 1, תוך שציין כי נאשם 1 הפיק את הלקח. בסיכומו של דבר, ביקש מר עבאס את רחמיו של בית המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם 1.

24. בטיעוניו לעונש ציין הסנגור, כי הסוכן המשטרתי הוא יליד כפר יאסיף, הצמוד גאוגרפית למקום מגורי הנאשמים, לכפר ירכא. הסנגור ציין, כי בין הסוכן לנאשם 2 קיימת הכרות מוקדמת ולטענתו הסוכן המשטרתי הינו בכיר לשעבר בעולם הפשע, עובדה אשר הייתה ידוע לנאשמים בעת ביצוע העבירות וגרמה לכך שחששו מפניו של הסוכן המשטרתי.

25. הסנגור הפנה לסעיף 6 לכתב האישום המתוקן וטען, כי למעשה חלקם של הנאשמים הסתכם בתיווך בעסקת הנשק וכי אין המדובר בעבירת סחר בנשק קלאסית. הוטעם, כי לנוכח העובדה שלא קיימת בחוק העונשין עבירה של תיווך בעסקת נשק, הואשמו הנאשמים בביצוע עבירה חמורה של סחר בנשק. הסנגור הבהיר, כי נתון זה בא להסביר חלק מאמירות הנאשמים בפניי שירות המבחן אשר הביאו, בסופו של יום, את שירות המבחן לקבוע כי הנאשמים לקחו אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות.

26. הסנגור הוסיף והפנה לעובדות כתב האישום המתוקן מהן עולה, כי הסוכן המשטרתי לא היסס לבצע ירי בנשק בטבורו של הכפר, דבר אשר מעיד לדידו, על אופיו של הסוכן המשטרתי. עוד ציין הסנגור, כי מאז ביצוע העבירה חלפו כשנתיים אשר במהלכן לא ביצעו הנאשמים כל עבירה נוספת, זאת על אף שנעצרו כחמישה חודשים לאחר ביצוע העבירה. עוד בנקודה זו, ציין הסנגור כי במהלך כל שהותם במעצר בית, הקפידו הנאשמים למלא אחר כל תנאי המעצר ושיתפו פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, דבר אשר מצביע, לדידו של הסנגור, על סיכויי השיקום הגבוהים של הנאשמים. כמו כן, הפנה הסנגור לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, כפי שהן עולות ממקרא תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינם.

27. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, הפנה הסנגור לשני גזרי דין שניתנו נגד מעורבים אחרים בפרשה, ולכתב האישום בעניינו של אחד (נע/4). לטענת הסנגור, בגזרי הדין הנ"ל, דובר בנסיבות ביצוע עבירה החמורות מנסיבות ביצוע העבירה בעניינו. צוין, כי בית המשפט קבע בגזרי הדין הנ"ל, מתחם עונש הולם של 22 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 48 חודשי מאסר בפועל, כאשר בסופו של יום, בית המשפט השית על אחד הנאשמים עונש של 22 חודשי מאסר בפועל, זאת על אף עברו הפלילי. בעניינו סבור הסנגור, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנמוך מהמתחם שנקבע בגזרי הדין הנ"ל. כמו כן, הפנה הסנגור לגזר דין נוסף שניתן נגד נאשם נוסף בפרשה, תוך שהדגיש כי נסיבות העושה והמעשה בגזר הדין הנ"ל, חמורות באופן משמעותי מעניינם של הנאשמים, שכן בגזר הדין הנ"ל הושת על הנאשם עונש של 38 חודשי מאסר בגין 3 עסקאות במטעני חבלה (נע/5). לתמיכה נוספת בעמדתו העונשית, הגיש הסנגור אסופת פסיקה (נע/6).

28. לסיכום, ביקש הסנגור בטיעוניו לעונש בפניי, כי בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם הנמוך באופן משמעותי

מהמתחמים שנקבעו בעניינם של הנאשמים האחרים באותה פרשייה, ויגזור את עונשם של הנאשמים ברף התחתון של המתחם שיקבע.

29. הנאשמים בדבריהם בפניי הביעו צער על מעשיהם וביקשו את רחמיו של בית המשפט.

דין והכרעה

30. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם והינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

31. על בית המשפט בשלב הראשון של יישום תיקון 113 לחוק העונשין, לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים, שאז לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40"ג (ב) לחוק העונשין) (ראה ע"פ 8641-12 מוחמד סעד נ' מ"י, ניתן ביום 5.8.13).

32. נאשם 2 הורשע, כאמור, בביצוע עבירה אחת של סחר בנשק שלא כדין ולגבי נאשם 1 אין חולק כי העבירות בהן הורשע, שעניינן שני מקרים של נשיאת נשק וכן סחר בנשק, מהוות משום אירוע אחד. עוד יצוין, כי הערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע עבירות הנשק שבפנינו - נשיאת נשק וסחר בנשק - הוא שלום הציבור ובטחונו. "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בשימוש בנשק ללא היתר והעברתו מיד ליד ללא פיקוח, ועל התוצאות הקשות והרות-הגורל שעלולות להיגרם מביצוע עבירות אלו.

33. להמחשת האמור לעיל יפים דבריו של כב' השופט לוי, כפי שנאמרו בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.11.2007):

"הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה. לפיכך, התרענו בעבר ונחזור ונתריע גם

הפעם, כי כל החוטא בעבירות מסוג זה עלול להידרש לשלם מחיר יקר, ואף באובדן חירותו לתקופה ממושכת...".

כמו כן, יפים בענייננו דבריה הבאים של כב' השופטת ד' ברק-ארז, כפי שנאמרו בע"פ 5913/11 תאר הייבי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.9.12):

"עבירות של סחר בנשק הן עבירות חמורות ביותר - המאיימות על שלום הציבור ומהוות "שמן" על גלגליה של פעילות עבריינית אחרת".

אף בע"פ 1323/13 רך חסן נ' מ"י (5/6/13), הובעה ע"י בית המשפט העליון, מפי כב' הש' ארבל, הכנה הטמונה בעבירות הנשק לביטחון הציבור והצורך הנובע מכך להשית ענישה מחמירה בגין עבירות מסוג זה, זאת כהאי ליסנא:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמיונותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

34. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שבפנינו (העבירה של סחר בנשק, אשר בוצעה ע"י כל אחד מהנאשמים בצוותא חדא עם הנאשם האחר, וכן העבירה שביצע נאשם 1, עבירה של נשיאת נשק שלא כדין) אציין בראש ובראשונה את הנזק הפוטנציאלי הגלום בביצוע עבירות הנשק, כפי שעולה מפסיקתו הנ"ל של בית המשפט העליון. ודוק, עבירות בנשק ובעיקר סחר בלתי חוקי בנשק, עלולות להביא, בסופו של יום, לביצוע עבירות שבצידן אלימות קשה ואף חלילה לקיפוד חיי אדם. יוטעם כי עסקינן בנשק מסוג אקדח שכלל מחסנית תואמת ו-5 כדורים, היינו בנשק מסוכן שברי כי ביכולתו לפגוע ואף להרוג. עוד אוסיף בנקודה זו, כי עסקינן בעבירות שקדם להן תכנון מוקדם, כנטען ע"י באת כוח המאשימה ובצדק. די בהפניה לעובדות כתב האישום המתוקן, שהובאו בהרחבה לעיל, כדי להמחיש את התכנון שקדם לביצוע עבירת הסחר בנשק ע"י הנאשמים. עוד אוסיף כי שני הנאשמים נטלו חלק פעיל בביצוע העבירה של סחר בנשק. הסוכן נפגש עם כל נאשם בנפרד ולאחר מכן נפגש פעם נוספת עם שני הנאשמים ובמסגרת פגישה זו סיכמו השלושה בדבר "תנאי העסקה ומועד ביצועה". הסוכן מסר, אומנם, לנאשם 1 את התמורה הכספית ונאשם 1 מסר לסוכן את הנשק - האקדח, אולם נאשם 2 "נותר בתמונה", שכן התקשר לאחר ביצוע העסקה אל הסוכן, אשר אישר בפניו שהעסקה התנהלה כשורה. לכל האמור לעיל אוסיף, לחובת הנאשמים, כי המניע שהביא את

הנאשמים לבצע את העבירות שבפנינו הינו, מטבע הדברים, בצע כסף. לחובתו של נאשם 1 אוסיף, כי זה אף נשא את האקדח בשתי הזדמנויות שונות, שלא כדין, ואף הציע באחת מהן (במקרה האחרון) לסוכן לירות באקדח, בצינו בפני הסוכן, כי באקדח הושמו 5 כדורים. לחובת נאשם 2, אצין, במסגרת זו של סקירת נסיבות ביצוע העבירה, כי האחרון, במסגרת הדין והדברים עם הסוכן, הציע לסוכן לרכוש רובה מסוג 16M תמורת סכום של 35,000 ₪, דבר המלמד בדבר רצונו העז של נאשם 2 למכור נשק מכל סוג שהוא לסוכן.

35. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שבפנינו, תובא הפסיקה הבאה :

• בת"פ 24548-06-13 (מחוזי ירושלים) מ"י נ' קרקקי ואח' (15.6.14) נקבע, במסגרת גזירת דינם של נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות של סחר בנשק, בעקבות פעילותו של סוכן משטרה סמוי, כי מתחם הענישה ההולם בגין כל אירוע של סחר בנשק נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשי מאסר בפועל.

• בת"פ 24207-06-13 (מחוזי ירושלים) מ"י נ' כרכי (6.7.14), נקבע בעניינו של נאשם שהורשע, עפ"י הודאתו, בין היתר, בשתי עבירות של סחר בנשק ובעבירה של סיוע לסחר בנשק, באמצעות סוכן משטרה, כי מתחם הענישה ההולם בגין כל עבירה של סחר בנשק נע בין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודש לבין מאסר בפועל לתקופה של 48 חודש.

• בע"פ 2251/11 נפאע נ' מ"י (ניתן ביום 4.12.11) נדחה ערעור המערער הנ"ל על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, לפיו הושת על המערער, בין היתר, עונש של 38 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), זאת בגין ביצוע עבירות של נשיאה והובלת נשק שלא כדין וסחר בנשק שלא כדין. באמצעות סוכן משטרה סמוי. במקרה הנ"ל דובר באקדח מסוג ברטה ובשתי הזדמנויות שונות בהן בוצעו העבירות הנ"ל, וכן במערער בעל עבר פלילי מכביד.

• בת"פ (מחוזי חיפה) 36166-12-11 מ"י נ' זידאן (26.3.12) הושת, בין היתר, על נאשם שהורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק ובעבירה של סחר בנשק, באמצעות סוכן משטרה, עונש של 40 חודשי מאסר בפועל. במקרה הנ"ל דובר בנשק מסוג תת מקלע ובנאשם שהציע למכור לסוכן המשטרה כלי נשק נוספים. כן דובר במקרה הנ"ל בנאשם בעל עבר פלילי, אם כי לא מכביד.

• בת"פ (מחוזי חיפה) 36381-05-15 מ"י נ' אבו שנדי (31/12/2015), נקבע על ידי מתחם עונש הולם שנע בין 24 חודשים לבין 48 חודשים, זאת בגין עבירה של סחר בנשק, שבוצעה באמצעות סוכן משטרה, ובסופו של דבר, הושת על הנאשם, שעברו הפלילי לא היה מכביד, עונש של 28 חודשי מאסר בפועל בצד רכיבי ענישה נלווים.

36. בשני גזרי דין שניתנו בפרשה שבפנינו בה היה מעורב הסוכן, הושתו העונשים, כדלקמן:

עמוד 9

בת"פ (מחוזי חיפה) 1012-05-15 מ"י נ' יוסף מועדי (13.4.16), נדון נאשם, אשר הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע, סחר בנשק והחזקה ונשיאת נשק, ל-22 חודשי מאסר בפועל, בצד עונש של מאסר על תנאי וקנס כספי, זאת לאחר שנקבע ע"י בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין 22 חודשי מאסר בפועל ועד 48 חודשי מאסר בפועל. עוד יצוין בנקודה זו, כי גם במקרה הנ"ל, דובר במכירת אקדח לסוכן.

בת"פ (מחוזי חיפה) 1094-05-15 מדינת ישראל נ' איברהים חורי ואח' (30/05/2016), הושת על נאשם 1 שהורשע בביצוע 3 עבירות של סחר בנשק שלא כדין, שתי עבירות של נשיאת והובלת נשק שלא כדין ועבירה של החזקת נשק שלא כדין, עונש של 38 חודשי מאסר בפועל, בצד עונש של מאסר על תנאי וקנס כספי. יצוין כי המקרה הנ"ל עסק במכירת מטעני חבלה ע"י הנאשם לסוכן וכן יובהר כי עברו של הנאשם הנ"ל היה נקי.

37. לאחר שבחנתי, כאמור את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שבפנינו, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שבפנינו, נע בין עונש של מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, זאת בצד רכיבי ענישה נלווים.

38. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40'א' לחוק העונשין, יצוין בעניינו של נאשם 1, עברו הנקי כמו גם גילו הצעיר (24). עוד אציין, לטובת נאשם 1, את הודאתו בהזדמנות הראשונה לאחר תיקונו של כתב האישום, זאת במסגרת פרשת התביעה ובטרם העיד הסוכן. לאמור לעיל אוסיף את תפקודו הנורמטיבי בעבר של נאשם 1, כפי שעולה מעיון בתסקיר שירות המבחן ומעדות אביו של נאשם 1 בפניי. מנגד, יצוין כי נאשם 1 נטל בפני שירות המבחן אחריות חלקית לעבירות שביצע, כמפורט לעיל. עוד אציין בנקודה זו, כי שירות המבחן מעריך בתסקירו קיומו של סיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד ע"י נאשם 1, שאינו מבטא נזקקות טיפולית, נוקט בעמדה קורבנית והגנתית ואינו מביע תובנה לגבי התנהגותו במצבי דחק. לפיכך, לא בא שירות המבחן, כאמור, בהמלצה טיפולית בקהילה בעניינו של נאשם 1.

39. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40'א' לחוק העונשין, יצוין בעניינו של נאשם 2 כי עברו הפלילי אינו מכביד כלל ועיקר. ודוק, בעברו של נאשם 2 הרשעות קודמות ישנות בגין עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית והרשעה קודמת ישנה מאוד בגין עבירה של התפרצות למבנה שאינו דירה וביצוע גניבה. עוד אציין, לטובת נאשם 2, את הודאתו בהזדמנות הראשונה, מיד לאחר תיקונו של כתב האישום, ובשלב פרשת התביעה, עובר להעדת הסוכן. עוד אוסיף בנקודה זו את נסיבותיו האישיות הקשות של נאשם 2, העולות ממקרא תסקיר שירות המבחן וכן מראיות ההגנה לעונש ומטיעוניו של הסנגור לעונש בפניי, אשר הובאו לעיל. לחובת נאשם 2 אציין, כי אף הוא מקבל אחריות חלקית לביצוע העבירה על ידו, אף כי נאשם 2 הביע בפני שירות המבחן תחושה של צער וחרטה על התנהגותו. שירות המבחן העריך, כאמור, בעניינו של נאשם 2, כי רמת הסיכון לביצוע עבירות על ידו, הינה - בינונית עד גבוהה. מהתסקיר עולה, כי אף נאשם 2 מונע מתחושה של קורבנות וכי הסיכוי לשיקומו נמוך. לפיכך, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית גם בעניינו של נאשם 2.

40. לאחר שבחנתי את הנסיבות הנ"ל שאין קשורות בביצוע העבירות בעניינם של שני הנאשמים, כמו גם את העובדה שהנאשמים מצויים במעצר באיזוק אלקטרוני מזה תקופה ממושכת של כשנה ו-3 חודשים, הגעתי לכלל מסקנה כי מן הראוי להשית על כל אחד מהנאשמים עונש של 26 חודשי מאסר בפועל, זאת בצד רכיבי ענישה נלווים של מאסר על תנאי וקנס כספי. יצוין כי החלטתי, כאמור, להשית על נאשם 1, חרף גילו הצעיר ועברו הנקי, עונש של מאסר בפועל הזהה לעונש שיושט על נאשם 2, זאת בהינתן העובדה שנאשם 1 הורשע, בנוסף, בביצוע עבירה של נשיאת נשק שלא כדין בשני מקרים שונים.

41. סיכומי של דבר, אני דנה כל אחד מהנאשמים כדלקמן:

נאשם 1:

למאסר בפועל לתקופה של 26 חודש, בניכוי ימי מעצרו (מיום 19/04/2015 עד ליום 09/07/2015).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור נאשם 1 עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגינה.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור נאשם 1 עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגינה.

לתשלום קנס בסכום 7,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו. נאשם 1 יישא בתשלום סכום הקנס ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 350 ₪ כל אחד, החל מיום 15/12/2016 ואילך.

נאשם 2:

למאסר בפועל לתקופה של 26 חודש, בניכוי ימי מעצרו (מיום 19/04/2015 עד ליום 09/07/2015).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור נאשם 2 עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגינה.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור נאשם 2 עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגינה.

לתשלום קנס בסכום 7,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו. נאשם 2 יישא בתשלום סכום הקנס ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 350 ₪ כל אחד, החל מיום 15/12/2016 ואילך.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' תשרי תשע"ז, 06 אוקטובר 2016, במעמד באי כוח הצדדים והנאשמים.